

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:13
מוצאי שבת קודש.....5:44
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב א'
בבלי.....זבחים צ"ז
ירושלמי.....נזיר ט"ז
תוספתא.....מקוואות א'
רמב"ם.....עדות י"א

שעה 15, גליון 12 (730)

פרשת מקץ, שבת חנוכה, שבת ראש חודש, א' דראש חודש טבת, שעת תשפ"ו לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

די חנוכה ליכטעלעך

ווען עס ווערט טונקל אין א צימער וואו מענטשן דרייען זיך, ווערט דארט א גרויסע בלהה. איינער זעט נישט דעם צווייטן, מען האקט אריין איינער אינעם צווייטן און עס טויג נישט דער מצב. איינמאל עס ווערט ליכטיג איז ממש א מחי', מען זעט וואו יעדער שטייט, און דאן קען יעדער גיין זיין וועג און דארפן שטערן א צווייטן.

אין די הייליגע חנוכה טעג, ווען מען צינדט אן די ליכטעלעך פון די מנוחה, און מיר זענען נאך פון די מהדרין מן המהדרין אז יעדער פון די משפחה צינדט אן די מנוחה, און יעדע נאכט לייגט מען צו נאך א ליכטל, דארף דאס אויפשטייגן און אויפלייכטן אונזער לעבן, אז מיר

=====

א ווארט אויף די פרשה

וּכְל הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרֵימָה לִשְׁבֹּר אֶל יוֹסֵף כִּי חֲזַק הָרַעֲב בְּכָל הָאָרֶץ, דִּי גאַנצע לאנד איז געקומען צו יוסף קויפן עסן, ווייל די הונגער האט זיך געשטארקט. מען זעט אין די גאנצע פרשה אז די הייליגע תורה רופט אן דאס קויפן עסן מיטן נאמען "שבר", און יוסף הצדיק ווערט אנגערופן "הוא המַשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ", פארנוואס רופט עס די תורה מיט דעם לשון?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ע"ו) אז ווען א מענטש קוקט אויף א זאך, גייט דאן ארויס פון זיינע אויגן אן "אור ישר", א שטראל פון זיין אויג צו די זאך, און דאן קומט צוריק אן "אור חוזר", די בילד פון די זאך קומט צוריק צו זיין אויג, און דורך דעם זעט ער עס. איידער די זאך ווערט געזען, האט עס נישט קיין גבול אין זמן, און ווען דער אויג זעט עס, באקומט עס א גבול און זמן; וואס די זאך איז, ווי גרויס דאס איז, ווען דאס איז, און אזוי ווייטער.

און דער הייליגער רבי זאגט ווייטער אז דאס איז די גרויסקייט פון בטחון, ווייל דער אייבערשטער שיקט אלעמאל אלע גוטע השפעות פארן מענטש, עס האט אבער נישט קיין גבול אין זמן, עס קען זיין צומאל אז א זאך וואס ער דארף שוין זעצט האבן, וועט אנקומען צו אים ערשט אין צוויי דריי יאר ארום; ווען א איד האט אבער בטחון, ער קוקט נאר צום אייבערשטן, מיט דעם מאכט ער א גבול און א זמן פאר די השפעה, אז ס'זאל אנקומען צו אים אין די ריכטיגע צייט ווען ער דארף עס.

מיט דעם טייטשט דער הייליגער רבי דעם פסוק (תהלים קמ"ה, ט"ו) "עֲיֵנִי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", דורך דעם וואס א מענטש קוקט צום אייבערשטן מיט בטחון אז ער וועט אים זיכער העלפן, מיט דעם מאכט ער, "וְאֵתָהּ נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ", אז דער אייבערשטער זאל אים געבן זיין עסן "בְּעֵתוֹ", אין די צייט ווען ער דארף עס.

נאך א סגולה זעט מען אין דעם פסוק, ווייל דאס ווארט "יִשְׂרָאֵל" קען מען אויף ליינען מיט א "ש", מיט די פינגטל אויף די רעכטע זייט, "יִשְׂרָאֵל", וואס מיינט "צערבערעך", ווען א איד איז זוכה צו צערבערעך זיין יצר הרע וואס רעדט אים צו קוקן אויף שְׁלֵעֲכָטֶע זאכן, וואס דארט הויבט זיך אן אלע פראבלעמען, ווי חז"ל זאגן (סנהדרין מ"ה) "אִין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שְׁעֵינִי רֹאאוֹת", דער יצר הרע קען ארבעטן אויף א מענטש, נאר נאכדעם וואס דער מענטש האט געקוקט אויף זאכן וואס מען טאר נישט, דער עיקר כח וואס דער יצר הרע האט איבער א מענטש, איז נאר דורך דעם וואס ער איז אים מכשיל צו קוקן אויף שְׁלֵעֲכָטֶע זאכן. ווען א איד איז אבער מצליח צו צערבערעך זיינע אויגן, "עֲיֵנִי כָל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל", ער צערבערעכט די תאוה פון זיינע אויגן, דאן "וְאֵתָהּ נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ", וועט ער האבן פרנסה אין די ריכטיגע צייט. מיט דעם קען מען פארשטיין פארנוואס די תורה הקדושה רופט אן דאס קויפן עסן מיטן נאמען "שבר", וואס איז מרמז אויף ביידע פשטים, אויף האפן און קוקן צום אייבערשטן און אויף צערבערעך, דאס איז דער וועג ווי אזוי מ'באקומט פרנסה בריוח.

לאמיר זיך שטארקן אויפ'ן יצר הרע, בעטן דעם אייבערשטן אז מיר זאלן זוכה זיין צו היטן די אויגן ווי עס דארף צו זיין, נישט צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט קוקן, און גלייכצייטיג זאלן מיר קוקן נאר צום אייבערשטן און האפן צו אים אז ער וועט אונז העלפן, דאן וועלן מיר באקומען אלע אונזערע געברויכן אויף ריכטיגן וועג ווי אזוי מיר דארפן עסן, און אין די ריכטיגע צייט ווען מיר דארפן עס.

(הו"ד הנחל מקץ תשס"ה)

א גוט ווארט

ווען עס איז טונקל און שטאק פינסטער איז דא איין עצה; אריינגעמען אין זיך די אמונה, דאס מאכט ליכטיג. אזוי ווי עס שטייט (מ"ה ז, ח): "כִּי אֲשֶׁב בַּחֲשֹׁךְ ה' אֹר לִי", אז איך זיך אין די טונקלקייט – איז דער אייבערשטער מיין ליכט; איז די עצה - חזר'ן די אמונה, אז אלעס איז לטובה, אלעס איז פאר אונזער גוטס, פאר אונזער תיקון; אזוי ווערט ליכטיג.

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר ווייסן פון א רבי מיט אזעלכע תלמידים וואס לאזן אונז נישט פאלן, א רבי וואס שיינט אריין אין אונז אמונה אפילו מיר זענען אזוי שטארק געפאלן למטה מעשרה ספחים, מיר ליגן פרשות הרבים, במקום הקליפות, בדיוטא התחתונה, אז מיר נידריגע געפאלענע צעקלאפטע און צעפליקטע – זאלן אויף שפירן דעם אייבערשטן, וואס דאס איז די גס חנוכה, אונז אויסצוהיילן און אונז מתקן זיין. (עצתו אמונה וישלח תשפ"ו)

זאלן אנהויבן זען אז עס איז דא נאך מענטשן אויף דער וועלט, עס איז דא אלע סארט פארשידענע מענטשן, און יעדער מענטש האט זיינע געפילן, און מען דארף אנהויבן זיך צו רעכענען מיט יענעמ'ס געפילן, נישט אריינצוהאקן אין אנדערע מענטשן, נאר יעדער זאל זיך גיין זיין אייגענע וועג.

די חנוכה ליכט צינדט מען אן "עד שתכלה רגל מן השוק" ביז עס וועט זיך אויפהערן די לשון הרע און רכילות, דאס ארום טראגן פון איינעם צום צווייטן און אנזייען מחלוקת. חנוכה איז א צייט וואס דארף אריינברענגען שלום ושלחה, אלע אידן זאלן זיך האלטן אינאיינעם, נאר שטארקן און מחזק זיין איינער דעם צווייטן, און נישט מאכן ח"ו קיין מחלוקת צווישן אידן. שלום הויבט זיך אן ביי זיך אליין. ווען א מענטש איז נישט צופרידן מיט זיך אליין, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין. דאן וועט ער זיך אויך קריגן מיט זיינע ארומיגע. ווען א מענטש האלט זיך אבער פרייליך, ער האלט פון זיך אליין, ער לעבט בשלום מיט זיך, וועט ער אויך לעבן בשלום מיט אנדערע מענטשן. חנוכה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל לעבן בשלום מיט יעדן איד, און נישט זיין פארמישט אין קיין שום סארט מחלוקת.

וועקט אייך אויף

ווען עס ווערט ליכטיג אין שטוב וועקט מען זיך אויף פון שלאף. דאס איז נאך א זאך צו וואס חנוכה איז מסוגל, די ליכטיגקייט וואס די חנוכה ליכט ברענגען אריין, וועקט אויף דעם מענטש פון זיין טיפן שלאף וואס ער שלאפט אויף די וועלט. מענטשן דרייען זיך ארום פארשלאפן, ווי א לבנה קריכער, א מענטש וואס שפאצירט ארום אינמיטן שלאף. עס זעט אויס ווי דער מענטש קומט און גייט, ער גייט אן אין לעבן, אבער זיין מח שלאפט, ער טראכט נישט פונעם אייבערשטן. ווי אזוי קען א מענטש וויסן אויב ער איז וואך אדער ער שלאפט? ווען א איד רעדט צום אייבערשטן איז ער אויף, און ווען ער רעדט נישט צום אייבערשטן, דאן שלאפט ער, זיין מח איז פארשלאפן. ווען יעקב האט זיך אויפגעוועקט פון זיין שלאף, זאגט דער פסוק (בראשית כה, טז) "ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה". ווי אזוי ווייסט מען אז מען איז אויפגעשטאנען פון שלאף? ווען מען קען זאגן מיט א פול מויל "אכן יש ה' במקום הזה", מען ווייסט און מען פילט אז דער אייבערשטער איז דא מיט אונז שטענדיג, און מען הויבט צו רעדן צו אים.

ביי אהרן הכהן זאגט רש"י "להגיד שבחו של אהרן שלא שינה", אלע מפורשים מוטשען זיך מיט דעם, דאס איז די גאנצע גרויסקייט פון אהרן הכהן אז ער האט נישט געטוהן אנדערש פון וואס דער אייבערשטער האט געהייסן? אבער רש"י איז דא מרמז א צווייטע זאך "שלא שינה" - אהרן הכהן איז נישט געשלאפן, און ער האט נישט געלאזט אנדערע אידן שלאפן. מיט די הייליגע מנורה וואס ער האט אנגעצוינדען האט ער אריין געברענגט א ליכטיגקייט אויף די וועלט, עס האט נישט געלאזט שלאפן, עס האט אויפגעוועקט אידן צום אייבערשטן, אז מען זאל עפענען די מויל און אנהויבן צו רעדן צום אייבערשטן.

די מתנה באקומט מען פון א צדיק, ווען א איד איז זוכה צו גיין צו א צדיק, ווערט ער אויפגעוועקט פון זיין שלאף און ער הויבט אן רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט אז דאס איז מרומז אין די ווערטער פון די משנה (תרומות פרק א') "סתם חרש אינו שומע ואינו מדבר", אז מען איז אן "אינו שומע" - מען הערט נישט צו צום קול פון צדיק, דאן איז מען אן "אינו מדבר" - מען רעדט נישט צום אייבערשטן. א איד דארף אויפזוכן און טרעפן א צדיק וואס קען אים אויפוועקן פון שלאף, וואס קען אים מעורר זיין אז ער זאל נישט פארשלאפן זיינע טעג און יארן, נאר ער זאל אנהויבן צו לעבן מיטן אייבערשטן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"א) אז משיח ווערט אנגערופן אויף די לשון פון 'משיח' אלמים. משיח צדקנו וועט אריינברענגען אז די גאנצע וועלט זאל עפענען די מויל און רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי דער פסוק זאגט (צפניה ג, ט) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם ה' לעבדו שכם אחד". במהרה בימינו אמן. (שיחות מוהר"א ש' ערך ענני חנוכה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

פרייליך מאכן די גאנצע שטוב

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת מקץ, כ"ה כסליו,

א' חנוכה, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

מיר זענען אריין אין די ליכטיגע חנוכה טעג, חנוכה איז דער עיקר דאס דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן אויף די ניסים וואס ער טוט מיט אונז. אזוי ווי דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב), חנוכה איז א צייט פון דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס דאס איז דער תענוג פון עולם הבא - צו דאנקען דעם אייבערשטן און אים צו לויבן, וויסן אז אלעס איז ער און ער איז אלעס; דורכן דאנקען דעם אייבערשטן ווערט מען נאנט צום אייבערשטן, ווייל ווי מער מען ווייסט אז אלעס איז נאר דער אייבערשטער אליין - איז מען נענטער צו אים.

דער עיקר זאכסטיג זיין פרייליך און פרייליך מאכן די גאנצע שטוב; קינדער האבן לייב פרייליכע צייטן, מאן זיי זאלן לייב האבן חנוכה, זיי זאלן לייב האבן מצוות.

זע צו זאגן תהלים, און טייטשט די ווערטער מיט דייע איהענע איבערגיידאכץ, ווייל דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט מגלה געווען אז אויבן אין הימל איז זייער חשוב ווען מען זאגט תהלים און מען טייטשט זיך אליינס אריין אין די ווערטער, און אמאל האט דער הייליגער בעל שם טוב געזאגט פאר זיינע תלמידים איך וויל ענק ווייזן ווי זיס די קאפיטלעך תהלים איז אין הימל ווען מען זאגט דאס מיט א תמימות, מען בעט פאר אלעס וואס מען דארף; ער האט זיי געהייסן זיך פארמאכן די אויגן און זיי האבן געהערט א שיינע זיסע געזאנג, איינער האט געזינגען: "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים... הייליגער באשעפער העלף מיר, דער פריץ וויל מיר ארויסווארפן פון מיין דירה, איך האב נישט קיין געלט פאר רענט", א צווייטע זיסע קול זינגט: "למנצח מזמור לדוד... רבונו של עולם, העלף מיר אז מיין קו זאל צוריק אנהייבן געבן מילך, לעצטנס קומט נישט קיין מילך"; זיי האבן זיך זייער מח' געווען צו הערן די זיסע קולות וואס האט זיך געהערט מיט אזא געשמאק, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו האט זיי געזאגט: "אין הימל קוקט מען נאר אנדערש אויף א קאפיטל תהלים ווי דא, אין הימל איז דאס א געוואלדיגע חשיבות".

געב חנוכה געלט פאר דייע קינדער'ס מלמדים און טייטשערס, און באדאנק זיך פאר זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאכסטיג

האבן העלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן חנוכה.

(עצתו אמונה מקץ תשפ"ו)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רלב)

תשעז

דער רבי האט געזאגט אז אויב וואלט דער ספר נישט ארויסגעקומען אויף דער וועלט, דער הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן, וואלט גענווארן גאנץ אן אנדערע זאך. ווייל דער רבי האט שוין פון לאנג געהאט חשק צו מאכן א ספר פון הלכות פסוקות אויפ'ן שלחן ערוך, דאס הייסט צו מברר זיין ביי יעדן דין ווי אזוי מען פסק'נט להלכה, אדער אראפצושטעלן ווי וועלכע פון די פוסקים מען פסק'נט למעשה ביי יעדן דין.

דער אמת איז אז צו מחדש זיין חידושים אין גמרא רש"י תוספות, איז גרינגער צו מאכן. ווער עס ווייסט דער וועג פון חידושי תורה, איז אים דאס זייער גרינג. מען דארף צו דעם גוט קענען די שלש עשרה מידות שהתורה נדרשת בהן, די דרייצן וועגן ווי אזוי מען דרש'נט די הייליגע תורה. אבער צו נעמען הויכע גרויסע השגות אין ורחניות, צו נעמען די גרויסקייט פון הייליגקייט פונעם אייבערשטן און עס אראפברענגען דא אויף דער וועלט, צו דעם דארף מען זיין א גרויסער בעל מדרגה, בעל השגה, מיט א גאר א גרויסע און טיפע שכל און פארשטאנד.

תשעח

דער רבי האט זיך אויסגעדרוקט אז יעצט ווען זיין הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן איז ארויסגעקומען אויף דער וועלט, איז דא אן אתחלתא דגאולה, די אנהויב פון די גאולה שלימה.

דער רבי געזאגט, "יעצט אז דער ספר איז ארויס אויף דער וועלט, וויל זיך זייער שטארק אז מען זאל עס לערנען, מען דארף אסאך לערנען אין דעם ספר, ביז מען זאל עס שוין קענען אויף אויסנווייניג, ווייל דער ספר איז פול מיט מוסר און געוואלדיגע התעוררות צום אייבערשטן, וואס האט גארנישט קיין שאץ".

דער רבי האט געזאגט אז עס איז גוט זיך צו מאכן צוויי שיעורים אין זיינע הייליגע ספרים; איינס א שיעור פשוט, צו לערנען זייער שנעל, אז מען זאל עס גוט קענען אויף אויסנווייניג, און א צווייטע שיעור צו לערנען די ספרים מיט גרויס עיון, ווייל עס איז דא א וואונדערליכע געוואלדיגע טיפיקייט דערינען.

תשעט

דער רבי האט צוגעלייגט, "דער בעל דבר קען זייער פארשטעלן די אויגן, אבער זונסט [ווען נישט דעם] וואלט דער ספר מחויב געווען א גרויסער בראך צו טון אויף דער וועלט".

תשפ

דער רבי האט זייער געוואלט אז זיין הייליגער ספר ליקוטי מוהר"ן זאל צעשפרייט אויף דער וועלט. דער רבי האט געזאגט אז עס וועלן זיין מענטשן וואס וועלן לערנען און דאווענען דורך דעם ספר. דער רבי האט געזאגט, "ווער עס וועט זיך זעצן לערנען מיינע ספרים, אבער אן קיין קנטור און נצחון [נישט צו זוכן דוקא עס אפצופרגען], נאר ער וועט קוקן מיט אן אמת אין די ספרים, וועט עס אים זיכער אלע אדערן טרענען", עס וועט אים זיכער עפענען אלע זיינע פארשטאפטע אדערן, עס וועט אים עפענען די אדערן און די הארץ צום אייבערשטן.

דער רבי האט געזאגט אז יעדער מענטש דארף זען צו קויפן זיין ספר, און ווער עס האט נישט קיין געלט, זאל ער פארקויפן זיין קושן פון אוינטערן קאפ צו קענען קויפן זיין ספר. דער רבי האט געזאגט <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

א גוטע קבלה

פאר די נייע הויז?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן זיך ברוך ה' אריבערגעצויגן צו א נייע דירה פארגאנגענע וואך, מיר האבן פרויבירט צו קויפן אן אייגענע הויז, עס איז אבער נישט געווען מעגליך. איך האב געוואלט פרעגן וואס איך קען זיך אוינטערנעמען עפעס א גוטע זאך צו טון אין די נייע הויז.

י"שר ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

ערכ שבת קודש פרשת וישב, מברכין החודש, כ"ב כסליו, שנת תשפ"ו לפרט קטן

... גרוי יאיר

נעם זיך פאר, ווען מען קלאפט אין טיר פאר צדקה זאלסטו עפענען די טיר, געבן צדקה. און אז מען האט נישט וואס צו געבן - זאלסטו נאכאלץ עפענען די טיר און יענעם געבן א שמייכל, און יענעם געבן אפאר ווארעמע ווערטער, און אזוי אויף ווען א שכן קלאפט אין טיר - זאלסטו עפענען און זען מיט וואס דו קענסט העלפן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו

האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה וישב תשפ"ו)

שמועסן און געדאנקען

מען זעט אמאל איינער וואס דרייט זיך ארום צעריסן און צעשליסן, עס גייט א גערוך פון אים רחמנא ליצ'לן, און מענטשן מיינען אז יענער איז זיכער פון די באהאלטענע ל"ו צדיקים.

דאס איז אבער א גרויסע נארישקייט, על פי הלכה טאר מען דאך אפילו נישט זאגן א דבר שבקדושה מיט אזא גערוך, ווי אזוי קען מען זאגן אז יענער איז פון די ל"ו צדיקים, אין די צייט וואס ער אליין טאר אפילו נישט זאגן א הייליג ווארט מיט די קליידער?

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימן ס"ד)

ספר המדות תוכחה חלק שני

א. מי שאין במעלות הצדקות, וגם אין לו זכות אבות ורופה לקרב את בני אדם לעבודת השם יתברך, ישמר את עצמו מנסיונות, ובפרט שלא יתקנאו בו הרשעים. ווער עס איז נישט זייער גרויס און הייליג, און ער האט אויף נישט קיין זכותים פון זיינע עלטערן, און ער וויל מקרב זיין מענטשן צום אייבערשטן; זאל ער זיך זייער אפהיטן פון נסיונות, און ספעציעל זאל ער אכטונג געבן אז רשעים זאלן אים נישט מקנא זיין.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הקינדער קלאפן מיט די פושקעס

אין די ערשטע פרייליכע און ליכטיגע חנוכה טעג, טוט זיך א געקלאפעכטס מיט די פושקעס דורך די טייערע תינוקות של בית רבן, וואס גייען ארום צוזאמענעמען צדקה, מען גייט אין די הייזער און אין די שולן, און זיי ווערן אויפגענומען מיט א ווארעמקייט דורך אנשי שלומינו, וואס ווארפן אריין אין די פושקעס, אדער קויפן א קארטל וואס מען קען אויסקראצן און אפשר געווינען, און געבן א גוטע געפיל פאר די קינדער פאר'ן גיין אזוי שיינ נאך צדקה.

עס קען טאקע אמאל נערוועז מאכן ווען אזויפיל קינדער קומען אויף איין מאל נאך צדקה און מען לאזט נישט נאך, פון די אנדערע זייט פארשטייט מען אבער די חשיבות דערפון, אז די קינדערלעך זאלן מוחזק ווערן אויפ'ן ריכטיגן אופן, אזוי ווי די הייליגע צדיקים האבן אונז געלערנט, זיך צוצוגעוואוינען צו גיין צוזאמענעמען פאר צדקה, און מען ווארפט אריין אביסל צדקה פאר יעדעס קינד, איינער מער און איינער ווייניגער, לויט וויפיל מען קען.

ווען דער הייליגער רבי האט גערעדט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כ"ב) איבער די גרויסקייט פון א הייליגע קול מיט אן עזות דקדושה, האט דער רבי געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן י"ז) אז די קולות פון די מטבעות ביים געבן צדקה איז אויך אן עזות דקדושה. און אזוי גייען טאקע די קינדער ארום מיט אן עזות דקדושה, מאכן קולות מיט די פושקעס, און דאס ברענגט אלע ישועות און אלעס גוטס.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געשריבן פאר חנוכה א בריוו פאר'ן מנהל פון תלמוד תורה, זיכער צו מאכן אז מען לערנט אויס די קינדער צו גיין נאך צדקה אום חנוכה, מען זאל זיי אנרייצן מיט גוטע מתנות וכדומה אז זיי זאלן האבן חשק צו גיין נאך געלט.

דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט, "איך וויל דך דערמאנען מען זאל אנגרייטן פושקעס און אויסטיילן פאר יעדן קינד און אנרייצן די קינדער זאלן גיין נאך געלט, פאר צוויי סיבות, איינס זיי זאלן ברענגען צדקה פאר די מוסד, און והעיקר – זיי אויסלערנען צו גיין נאך געלט, אלע קינדער און אויסנאם מוזן צוריק ברענגען א פושקע וכו'".

אינעם בריוו איז דער ראש ישיבה שליט"א אויך מחזק אריינצולייגן א שטארקע אמונה אין די קינדערלעך, זיי זאלן לעבן מיט'ן אייבערשטן, "קומענדיגע וואך זונטאג נאכט איז די הייליגע יום טוב חנוכה, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ראש השנה יח:), די יוונים האבן געוואלט אויסרייסן די אמונה, מען זאל נישט דערמאנען שם השם, און – כשגברו בית חשמונאים, האבן זיי מתקן געווען מען זאל שרייבן אויף יעדע שטר דעם אייבערשטנס נאמען; איז יעצט חנוכה א צייט צאמצונעמען אלע מלמדים און זיי מחזק זיין און זיי דערמאנען מען זאל אריינלייגן אין די קינדער אמונה ברורה וטהורה, אויסשרייען "מי לה' אלי", די קינדער זאלן לעבן מיטן אייבערשטן.

דערמאן די מלמדים וואס אונזער עיקר איז, און וואס די ציל איז, מען זאל נישט פארלירן און פארגעסן וואס מיר ווילן, נאר איין זאך: די קינדער זאלן וויסן אז דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט, גארנישט פאסירט פון זיך אליין, און וואס מען דארף און וואס מען וויל – דארף מען פון אים בעטן."

אז זיין ספר וועט זיין זייער זייער חשוב אויף דער וועלט, מען וועט עס נישטערן און זוכן זיינע ספרים, מען וועט זיי איבערדרוקן נאכאמאל און נאכאמאל אסאך מאל, און עס וועט זיין זייער חשוב, און דער רבי האט צוגעלייגט, "איך וואלט נאר געגלוקט דאס צו זען, איך וועל שטיין און קוקן פון די זייט און זען ווי מיין ספר ווערט געדרוקט און פארשפרייט אויף דער וועלט, ווי מענטשן זענען זיך מחז' מיט מיין ספר".

און אזוי האט טאקע פאסירט, קיין איין ווארט פון הייליגן רבי'ן איז נישט פארפאלן געגאנגען, מיט'ן אייבערשטנס הילף איז דער הייליגער ספר איבערגעדרוקט געווארן שוין צוויי און צוואנציג מאל, און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז איך האב זוכה געווען איבערצודרוקן דעם הייליגן ספר, מיט א גייע פראקטפולע אויפלאגע, געדרוקט אויפ'ן שפעטסטן פארנעם, מיט הערליכע שיינע פאפיר און פֿרעכטיג געבינדען, צום דריי און צוואנציגסטע מהדורה, אין יאר תשל"ו.

דער אייבערשטער זאל מיר העלפן אז איך זאל זוכה זיין עס איבערצודרוקן נאך אסאך מאל, איין מאל און נאכאמאל עס איבערדרוקן, אין לויף פון מיין לעבן, איך און מייןע שפעטערדיגע דורות, און אזוי אויף אלע אנשי שלומינו. סיי ווער עס ברענט אין אים די ליכט און שיינ פון הייליגן רבי'ן, זאל זען צו דרוקן דעם הייליגן ספר ליקוטי מוהר"ן כאטש איין מאל אין זיין לעבן.

מען דארף וויסן אז קיינער איז נישט בעל הבית אויף דעם הייליגן ספר, קיינער קען נישט אסר'ן א צווייטן פון דרוקן דעם הייליגן ליקוטי מוהר"ן, פונקט פארקערט, אויף דעם איז געזאגט געווארן גידיל תורה ונאדיר (שעי' מ"ב, כ"א), ווער עס קען נאר עס דרוקן און פארקויפן פאר אביסל פיליגער, אז עס זאל קענען מער פארשפרייט ווערן און אנקומען איבעראל וואו אידן וואוינען נאר, צו אלע סארט שיקטן און קרייזן פון פֿלל ישראל, זאל ער געבענטשט ווערן מיט ברכה און הצלחה, און ער זאל נישט מורא האבן פון קיינעם, נוייל דער הייליגער ליקוטי מוהר"ן איז א מתנה פאר פֿלל ישראל, און יעדער קען האבן די זכ' עס צו דרוקן און פארשפרייטן אויף דער וועלט, און ער וועט ווערן געבענטשט פון הימל.

פארענעגט קומט איה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצת אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערס צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **718-387-2691**

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אהיים

א פרייליכן חנוכה

שיעורים און דרשות, גמרא און הלכה, מעשיות און ניגונים, הדלקת נרות חנוכה, און נאך פיל, זיך צוצוגרייטן צו א פרייליכן חנוכה **קול ברסלב** **212-444-9191** **1, 1, 9, 4**

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משה אהרן גינסבערג הי"ו לאנדאן צום שידוך שלישן פון זיין טאכטער עב"ג למזל טוב *** מו"ה יצחק וואקסבערג הי"ו בית שמש צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב *** מו"ה הלל ווייס הי"ו קרית ברסלב צו די אפשערן פון זיין זון אליעזר שלמה נ"י למזל טוב

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערענליכע מעשיות; רעסעפס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380 חזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערענליכע מעשיות; און נאך 845-351-0910 / 212-444-9191 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 438-300-8080 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370 צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com